

тж на мѣсто о, напр: домъ, сынъ, Българинъ, кръвъ, вѣстокъ, сѣнь и проч:

„Гдѣ ся пише ъ?”

Б ся произнося тѣнко, и мягко, и ся пише на края и въ средѣ-тж на рѣчи-тѣ, на мѣсто е, напр: пастырь, учитель, смѣръть, кръсть, прѣсть, пѣрьсѣ и проч:

„Гдѣ ся пише я?”

Я ся пише въ начало-то, средѣ-тж и края на рѣчи-тѣ, напр: языкъ, заякъ, земля и проч:

„Гдѣ ся пише ж?”

Ж ся пише въ винительный-а падежъ на женскій родъ, гдѣто Славенски е замѣнено съ у, н.п: воду водѣ, руку рѣжѣ и проч:

„Гдѣ ся пише ѣ?”

Іѣ ся пише въ винительный-а падежъ на женскій родъ, гдѣто въ Славянскій-а языкъ е замѣнено съ ю, така и въ други-тѣ рѣчи, кои-то окончаватъ на ю, напр: волю волѣ, твою твоѣ, бію бѣѣ, сѣю сѣѣ и проч: вмѣсто ѣ може да ся пише я, както мнозина писатели пишѣтъ.

Ъ и ь ся зематъ и за гласны въ рѣчи-тѣ, напр: прѣсъ, кръвъ и проч:

Безгласны.

Безгласны-тѣ буквы, споредъ звука си треба да ся различаватъ една отъ друга, напр: б отъ п: какъ-то оброкъ, а не опрокъ, хв отъ ф: хвала, а не фала, г отъ к: ногти, а не нокти, щ отъ сч: